

Február 2. – gyertyaszentelő Boldogasszony napja

Ekkor Jézus bemutatására emlékezünk. Régen az újszülöttek mellett gyertyát tartottak egészen a keresztelésük napjáig, hogy ezzel tartsák távol tőlük a rontó szellemeket. A gyertya Jézus Krisztus jelképe volt.

Gyertyát égettek a betegek mellett is, illetve jégeső, vihar és villámlás idején.

Úgy tartották, hogyha ezen a napon jó az idő, akkor később jön a tavasz. Ha a medve ilyenkor meglátja az árnyékát, visszamegy aludni. Ha viszont nincs árnyéka, akkor kint marad, mert hamarosan enyhülni fog az idő.

Február 3. – Szent Balázs napja

A torokbetegségek gyógyítójának tartják. Ma is él a „torokszentelő” szokás a templomokban. Ilyenkor a gyerekek torka alá tartanak két keresztbe tett gyertyát, és a pap kéri az Istent, hogy óvja meg őket a bajoktól. Ez a balázsolás vagy balázsáldás.

Február 14. – Bálint nap

Szent Bálint a szerelmesek védőszentje volt. A népi hagyományok arra adnak tanácsokat a lányoknak, hogyan hódítsák meg párjukat. Ezen a napon mindenki igyekszik valami aprósággal meglepni a szeretett személyt.

Február 24. – Mátyás nap

A név jelentése: Isten ajándéka. Mátyás az ácsok, mészárosok és a halászok védőszentje volt. A nép a bárdjáról Jégtörő Mátyásnak nevezte el, mert úgy tartották, hogy az ő szekercéje töri meg a jeget, a tél hatalmát. Ha azonban nem sikerül megtörnie, akkor még többet csinál. Sok helyen azt tartják, hogy a madaraknak ő osztja ki a sípjaikat, és a szűre ujjából kiereszti a tavaszt.